

A sarkon befordult és eltűnt  
az óvni vágyott pihe.  
Szemembe por kerül, beborul az ég,  
fedél alatt tömeg, fázok.  
Nyugodni nem tudok,  
a sötét falra mered tekintetem,  
kerepel a gép odabent  
és létem cseppjei hullnak le reám.  
Emlékszem a koppanásra, ami földbe döngölt,  
vad nyomai éktelenkednek rajtam.  
Éjjel a sötét falra vetül és én nézem,  
szemem fáj, elered az eső.